

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.573 van 14 november 2002
in de zaak A. 116.007/X-10.767.**

In zake : de gemeente HOUTHALEN-HELCHTEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat C. LEMACHE,
kantoor houdende te 3800 SINT-TRUIDEN,
Tongersesteenweg 60.

tussenkommende partijen :

1. de Regie der Gebouwen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente HOUTHALEN-HELCHTEREN op 24 januari 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 november 2001 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan de Regie der Gebouwen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de "functiewijziging van een bestaand vakantiecentrum naar opvangcentrum voor asielzoekers en bijhorende bureelruimte" van een goed gelegen te Houthalen-Helchteren, Hengelhoefdreef, kadastraal bekend Sectie F, nrs. 1082a (deel), 1084, 1084d, 1084e, 1085a (deel), 1086a, 1086b, 1086c, 1086d, 1086e, 1086f, 1086g, 1086h, 1086k, 1086l, 1086p, 1086r, 1086s, 1086t, 1086v, 1086w, 1086x, 1086y, 1086c2, 1086d2, 1086e2,

1086k2, 1086l2, 1086m2, 1086s2, 1086w2, 1086x2, 1086y2, 1086z2, 1086a3, 1086b3, 1086c3, 1086d3, 1086e3, 1086h3, 1086k3, 1086l3, 1086m3, 1086n3, 1086p3 (deel), 1086r3, 1093a, 1094a(deel), 1098a(deel), 1099a, 1107a(deel), 1109c (deel);

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. DE GROOTE die, loco Advocaat W. MERTENS verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat C. LEMACHE, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de Regie der Gebouwen met een verzoekschrift van 13 februari 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie met een

verzoekschrift van 27 februari 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, zetelend in kort geding, de eis van de huidige verzoekende partij om te horen zeggen voor recht dat de functiewijziging van een bestaand vakantiecentrum naar een opvangcentrum voor asielzoekers een kennelijke inbreuk is en een ernstige bedreiging voor een inbreuk vormt op één of meer bepalingen van wetten, verordeningen, decreten, ordonnaties, verordeningen of besluiten betreffende de bescherming van het leefmilieu, en om de gedaagde, op straffe van een dwangsom, het verbod te horen opleggen nog enige daad van inrichting van een asielcentrum in het domein Hengelhof te stellen, zelfs niet tijdelijk, tot zij de vereiste stedenbouwkundige vergunningen zullen verworven hebben, gegrond heeft verklaard door vast te stellen dat de stedenbouwkundige vergunning van 23 november 2001 niet van toepassing is en door het gevorderde verbod op te leggen zowel aan de Belgische Staat als aan de Regie der Gebouwen en ten laste van beiden rechtens te zeggen dat zij in solidum gehouden zijn tot de betaling van een dwangsom van 24.789,35 euro per inbreuk op het uitgesproken verbod; dat het Hof van beroep te Antwerpen bij arrest gewezen op 24 juni 2002 de beroepen van de Belgische Staat en van de Regie der Gebouwen toelaatbaar doch ongegrond heeft verklaard tegen voormeld vonnis en het beroepen vonnis in alle beschikkingen heeft bevestigd; dat uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat het opvangcentrum na voormelde beschikking van 28 maart 2002 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt onmiddellijk werd ontruimd en zoals door de raadsman van de Belgische Staat in zijn

brief van 25 september 2002 aan de Raad van State gesteld "gelet op het bevestigend arrest van 24 juni 2002 van het Hof van Beroep te Antwerpen in deze zaak, (...) tot op heden niet in gebruik (is)."; dat het eventueel instellen van een voorziening in Cassatie tegen voormeld arrest van 24 juni 2002 van het Hof van beroep te Antwerpen geen schorsende werking heeft; dat verzoekende partij middels een door haar eveneens ingestelde vordering voor de burgerlijke rechter het voordeel van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning reeds heeft verkregen; dat in de gegeven omstandigheden de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning zonder nut is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de Regie der Gebouwen en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien november 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.